

Λόγος Γεωργίου Παπανδρέου

Κύριε Πρόεδρε,

Είμαι ευτυχής, ότι δύναμαι σήμερα, επί τη ευκαιρία του εορτασμού της 25ετηρίδος της προεδρείας σας, να σας απευθύνω τας θερμότητας ευχαριστίας και τον έπαινον της Ελληνικής Πατρίδος.

Αγωνιζόμενοι πλέον της εικοσιπενταετίας, περίπου επί ήμισυ αιώνα και προ-άγοντες την Ελληνικήν Κοινότητα της Αλεξανδρείας, η οποία ηγείται του Ελληνισμού της Αιγύπτου, κατέστητε άξιος και της Μεγάλης Κοινότητος και της Μεγάλης Πατρίδος.

Ανήκετε, κύριε Πρόεδρε, εις τας εξαιρετικές φύσεις, αι οποίαι δεν ημπορούν να αρκεσθούν εις τον ιδιωτικόν βίον. Η εικοσιπενταετής προεδρεία σας αποτελεί πλήρη απόδειξιν διά το πάθος σας προς τον δημόσιον βίον. Αισθάνεσθε ότι μόνον η επιδίωξις υπερατομικών σκοπών υψώνει τον άνθρωπον υπεράνω της ματαιότητος της εφημέρου ζωής, και του επιτρέπει να μεταλαμβάνη από την Αιωνιότητα των Σκοπών, τους οποίους υπηρετεί.

Διά τους ανθρώπους, όπως σεις, κύριε Πρόεδρε, κίνητρον ενεργείας είναι η φωνή της συνειδήσεως. Και μυστική αμοιβή η επανάπαυσις της συνειδήσεως. Διά την ηθικήν χαράν, δεν είναι απαραίτητος η κοινή αναγνώρισις. Και ίσως μάλιστα να ανήκη εις τα γνησιώτερα χαρακτηριστικά του αληθούς δημοσίου ανδρός το θάρρος της αντιδημοτικότητος.

Αλλ' η κοινή αναγνώρισις είναι βέβαιον ότι επαυξάνει την χαράν. Διότι σας δίδει την αγαλλίασιν ότι υπάρχει η ψυχική ανταπόκρισις με εκείνους υπέρ των οποίων παλαίετε, διότι αποκτάτε την βεβαιότητα ότι το έργον σας στηρίζεται και

στερεώνεται. Και αυτή είναι η χαρά την οποίαν δικαίως σήμεραν δρέπετε, κύριε Πρόεδρε.

Συνεχίσαντες το εθνικόν έργον των αιμνήστων προκατόχων σας, και βοηθούμενοι από επιλέκτους συνεργάτας, επετελέσατε αληθή μεγαλουργίαν με την εξύψωσιν της Κοινότητος Αλεξανδρείας εις την σημερινήν εξαιρετον μεγάλην ακμήν.

Διά να καταστή όμως δυνατή η παρουσία και η άνθησις του Ελληνισμού της Αιγύπτου καθ' όλην την διάρκειαν του αιώνος, εχρειάσθη η φιλόξενος διάθεσις της χώρας, εις την οποίαν ευρισκόμεθα.

Οφείλομεν διά τούτο, κατ' εξοχήν σήμεραν, να αναμνησθώμεν ευγνωμόνως του Μεγάλου Ίδρυτου της Δυναστείας, του Μωχάμετ Άλυ, ο οποίος δημόκλυ-νε την εγκατάστασιν των Ελλήνων εις την Αίγυπτον. Και να αναμνησθώμεν επίσης ευγνωμόνως του Βασιλέως Φουάτ, του οποίου ο υιός, Βασιλεύς Φαρούκ, συνεχίζει σήμεραν τόσο ευγενώς την φιλελληνικήν παράδοσιν της ενδόξου Δυναστείας.

Προ ολίγων ημερών, είχα την ευκαιρίαν να γνωρίσω προσωπικώς τον πρωθυπουργόν της Αιγύπτου Ναχάς πασάν. Παραμένω ακόμη υπό την εντύπωσιν της ισχυράς του προσωπικότητος και της θερμής αγάπης του προς τους Έλληνας.

Επιθυμώ να ευχαριστήσω επίσης τον κ. υπουργόν της Παιδείας, καθώς και τον κ. Πρύτανιν του Φαρουκείου Πανεπιστημίου Αλεξανδρείας, διά την στοργήν των προς τα ελληνικά γράμματα και την ενίσχυσιν των Ελλήνων σπουδαστών.

Αλλά προς τους Άρχοντες της Αιγύπτου έχουμε τώρα και άλλους λόγους βαθείας ευγνωμοσύνης: Επί τρία έτη φιλοξενούν την Κυβέρνηση της Ελλάδος, τας ενόπλους δυνάμεις μας, και χιλιάδας προσφύγων μας. Και ίσως, κατά το τριετές τούτο διάστημα, να μη υπήρξαμεν πάντοτε διακριτικοί και άψογοι φιλοξενούμενοι...

Την φιλικήν αυτήν υπηρεσίαν της αγαπητής Χώρας ουδέποτε θα λησμονήσωμεν. Και είμαι βέβαιος, ότι από την περίοδον αυτήν της δοκιμασίας θα ανακύψουν δεσμοί στερεώτεροι και διά τας σχέσεις των δύο Κρατών μας, και διά τας σχέσεις του Ελληνισμού της Αιγύπτου προς την Κυβέρνησην και τον λαόν της, του οποίου την ξενίαν ο Ελληνισμός γνωρίζει πάντοτε και θα προσπαθήση, ακόμη περισσότερο εις το μέλλον να ανταποδώση, με έργα κοινής ευημερίας και πολιτισμού...

Είναι το ίδιο γεγονός, το οποίον έχει καταστήση στενωτέρους και τους ιδιούς μας δεσμούς, κύριε Πρόεδρε. Δεν είσθε πλέον ο «απόδημος» Ελληνισμός, και ημείς η ελευθέρα Πατρίς. Η Πατρίς είναι δούλη, και εδώ αισθανόμεθα την ελευθέραν Πατρίδα.

Είναι αι καρδίαι σας, αι οποίαι πάλλονται και αι οποίαι πείθουν ότι εδώ είναι η ελευθέρα Ελλάς...

Προσέφερε, κύριε Πρόεδρε, ο Ελληνισμός της Αιγύπτου, πάντοτε βεβαίως, κατ' εξοχήν όμως κατ' αυτήν την περίοδον, και αμέριστον ενθουσιασμόν και πολυτίμους υπηρεσίας και μεγάλας θυσίας...

Αισθανόμεθα βαθύτατα την αξίαν της προσφοράς του, και του εκφράζομεν την εθνικήν ευγνωμοσύνην.

Τον εποτίσαμεν ασφαλώς και με πικρίας, τας οποίας τον παρακαλούμεν να λησμονήση, παρηγορούμενος, ότι από το ίδιο ποτήριον των πικριών επίαμεν και ημείς, έπιε το Έθνος ολόκληρον.

Αλλά τώρα, θα ευφημήσωμεν. Όλοι οι οιωνοί πείθουν ότι η παράκλητος ώρα

εγγίζει... Και ευτυχώς, δεν μας ευρίσκει εδώ, εις την Μέσην Ανατολήν, κατακειμένους εις ερείπια... Το έργον της ανοικοδομήσεως συντελείται... Όταν σημάνη η ώρα της ελευθερίας, δεν θα μεταβαίνουν μόνον οι Μεγάλοι μας Σύμμαχοι διά την απελευθέρωσιν της Ελλάδος, όπως εκινδύνευε να συμβή με την ομαδικήν παράκρουσιν του Απριλίου. Έλληνες θα είναι οι Ελευθερωταί της Ελλάδος... (ατελεύτητα χειροκροτήματα).

Σας μεταδίδω το χαρμόσυνον μήνυμα... Μόλις επιστρέφω από επιθεώρησιν των ανασυγκροτούμένων στρατιωτικών μας μονάδων. Κατέχομαι ακόμη από την βαθείαν συγκίνησιν, την οποίαν μου επροκάλεσε το παραλήρημα του εθνικού φρονηματισμού των, και η αγωνιώδης ανυπομονησία, να μεταβούν το ταχύτερον εις το μέτωπον, διά ν' αποκαταστήσουν την τιμήν και να ανανεώσουν το Αλβανικόν Έπος...

Η πονεμένη ψυχή της Μητέρας Ελλάδος θα τους συνοδεύη εις τον δρόμον των, και θα τους αναμένη εις τας ακτάς μας...

Πατριώται του Ελληνισμού της Αιγύπτου. Σας απευθύνω επίσης τον εγκάρδιον χαιρετισμόν της Πατρίδος.

Ας υψώσωμεν το ποτήριον, διά να πίνωμεν εις υγείαν του τιμημένου Προέδρου σας. Ας του ευχηθώμεν και ατομικήν και οικογενειακήν ευτυχίαν. Και μακρόν βίον, διά να συνεχίση την μεγαλουργόν δράσιν του.

Ας ευχηθώμεν ακόμη, διά την μελλοντικήν ευτυχίαν του Ελληνισμού της Αιγύπτου. Και ας ευχηθώμεν από τα βάθη της ψυχής μας, διά την ταχείαν απελευθέρωσιν του μαρτυρικού μας Λαού, ο οποίος στενάζει, πάσχει, αγωνίζεται και προσδοκά...

Έλληνες της Αιγύπτου! αδελφοί και εις τας δοκιμασίας και εις την δόξαν:

Ζήτω η Ελευθέρα, η Μεγάλη, η Αιωνία Ελλάς...